

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 26. Ranutius Farnesius Cardinalis ultimam diem claudens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](#)

Sæcul. XVI
A.C. 1565.

raffis debitas pœnas sumpferat, captus, atque in arce sancti Angeli includebatur, sub prætextu vel vero, aut ficto, quod post Pontificis obitum pecunias submovisset: insuper officio, quo Cameræ Apostolicæ Rector nominabatur, privatus centum aureorum millia multæ nomine pendere jussus est, ad quam summam penitus solvendam sacrum quoque Collegium conferebat, atque ipse met Pontifex quamdam illius partem benevole remittebat: Alfonso tam in Romana urbe aliquamdiu tanquam in custodiæ loco retinebatur, usquedum tandem Neapolin reverti permettebatur, ubi etiam anno ætatis suæ vigesimo quinto die vigesima septima Augusti tædio confectus obiit.

§. XXVI.

Ranutius Farnesius Cardinalis ultimam diem claudens.

Ciacon.

pag. 721.

Barth. Ciac-

car. de Ar-

chiep. Nemp.

Sigm. in ep,

Bonon.

Quinto numero inter defunctos Cardinales recensetur Ranutius Farnesius patria Romanus, Petri Aloysii Farnesii Filius, ac Alexandri Farnesii Cardinalis, atque Octavii Parmæ, & Placentiæ Ducis Frater. Hic die undecima Augusti anno post Christum natum millesimo quingentesimo trigesimo primam lucem aspexit, ac studiorum curriculo tam Bononiæ, quam Patavii cum

cum ingenti laude expleto, haud mi- Sæcul. XVI.
A.C. 1565.
nori progressu linguarum, ac sacræ
Scripturæ studiis operam navabat:
præprimis vero Melitensium Equitum
Ordini adscriptus, licet ætate juvenis
esset, Prior Venetus creatus Bononien-
sem Commendam præter alia Ordinis
beneficia recepit: postea vero Archi-
episcopus Neapolitanus eligebatur, cum
autem nondum legitimam attigisset æ-
tatem, a Paulo III. ejus Ayo hujus
Ecclesiæ administratio tam in spiritua-
libus, quam temporalibus Fabio Ar-
cellæ Bisnianensi Episcopo commissa
fuit, ab eodem autem Pontifice Ranu-
tius Anno salutis nostræ millesimo quin-
gentesimo quadragesimo quinto Mense
Decembri ante decimum sextum æta-
tis suæ annum Cardinalium Collegio
adscriptus, & Marchiæ Anconitanæ, ac
Ecclesiastici Patrimonii Legatus nomi-
natus est. Insuper postmodum Rave-
natis Archiepiscopus, Patriarcha Con-
stantinopolitanus, Bononiensis, &
Sabinensis Episcopus, necnon Major
Romanæ Ecclesiæ Pœnitentiarius elige-
batur: verum Patrimonii Legatione,
quam a Julio III. obtinuerat, ab eodem
paulo post privabatur, ferventibus dissi-
diis contra Farnesianorum familiam:
interim brevi per hujus Pontificis obi-
tum tota rerum facies mutabatur, ac

Dd 5

Rā-

Sæcul. XVI. Ranutius gerendis maximi momenti
A.C. 1565. rebus præfectus Ecclesiæ utilitatem
toto studio procurabat, atque Tridentini Concilii decreta in sua Diæceti ex-
acte observari studebat: postquam vero
Bononiæ Divi Petri festivitatem cele-
braverat, atque inde reversus Parmæ
Fratrem suum Octavium visum ire pe-
rexerat, ibidem feria secunda die vi-
gesima octava Novembris hoc anno non-
nisi trigesima quinque annos natus mor-
talitatem exuit, non sine ingenti sacri
Collegii luctu, præcipue Pii IV. Pontifi-
cis, qui hujus Viri pietatem, ingenii
aciem, ejusque eruditionem plurimi
habebat. Illius laudes Borromæus
Cardinalis in pleno Patrum Collegio
deprædicabat, & Cardinalis Sadoletus
hujus Purpurati merita, ac præclaras
ingenii dotes digna laude extollebat.

**Sodat. l. 15.
p. 9. & 10.**

§. XXVII.

Mors Cardinalis Pasquæ.

Sextus erat Simon Pasqua alias de Ni-
gris dictus, Galeotti Guilielmi Ge-
nuensis Patritii filius, qui a teneris jam-
jam annis Philosophiæ, Medicinæ, lin-
guæ Græcæ, ac postea Theologiæ ope-
ram dabat, in omnibus hisce scientiis
excellens: unde Genuensis Respublica,
cum tanti Viri merita maximi haberet,
eundem Legatum in Angliam decerne-
bat;

